

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan srečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ugarske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld., 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld., 30 kr., za jeden mesec 1 gld., 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr.

Za oznanila plačuje se od četiristopne pett-vrste po 6 kr., če se označilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravljenštvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Nekrvava borba.

Rajski nemški cesar Viljem in zvesti njegov oproda knez Bismarck sta bila nositelja tradicionalne pruske politike, ki je kakor punčico v očesu varovala in negovala prijateljstvo z Rusijo. Novi kurs mladega nemškega cesarja je dotiral nemško politiko na novo pot in rodil sad, ki bo še velikega pomena za bahato Nemčijo.

Dne 1. avgusta začela se je v nemškem narodnem gospodarstvu nova doba. Ta dan se je začela formalno srdita borba med Rusijo in Nemčijo. Borba je nekrvava ali prepomembna, ker pretresa vse gospodarsko življenje. V tisti dan, ko se je začela med Rusijo in Nemčijo carinska torej eminentno ekonomična borba, došlo je naznanilo, da se je med Rusijo in Avstrijo doseglo porazumijenje glede načela, po katerih se bodo vršila pogajanja med temi državama radi trgovinske pogodbe. To je nepričakovano velik in za nas kako koristen uspeh, katerega skoro nibče ni pričakoval. Ruska meja je bila do sedaj za naše izdelke zaprta, kakor da je tam postavljen kineški zid. Na naše obrtniške izdelke je bila dočlena visoka carina ter je ovirala ves promet. Obratno pa je mogla Nemčija tako lahko uvažati svoje izdelke na Rusko ter za to po nizki ceni dobivala česar je najbolj potrebna, namreč žito. Novi nemški kurs je vse te razmere premenil, podrl je kineški zid, ki je oviral avstrijski uvoz na Rusko in prouzočil carinski boj med tradicionalnima prijateljema.

Ko je v zadnjem zasedanju delegacij naš minister vuanjih del karakterizoval rusko-avstrijsko razmerje kot tako dobro in izrekel nadejo, da se bo še poboljšalo, ni nibče slutil, da se bo resničnost te izjave tako hitro dokazala s fakti. Ali prav koncesije, katere je Rusija dovolila naši monarhiji na trgovinskem polju, so glasno potrdilo, da se je razmerje med temi dvema državama izdatno premenilo in to na boljšo stran.

Sam razvoj te najnovejše gospodarsko-politične konstelacije je tako zanimljiv in poučen. Trovezne države, Avstrija, Nemčija in Rusija sklenile so bile predlanskim trgovinske in carinske pogodbe, katere so imele popolnsi in utrditi politično prijateljstvo med njimi. V Berolinu se je ta smoter trgovinskih pogodb posebno naglašal in pristavljal se je, da

ima ta novi kurs v gospodarski politiki troveznih držav uplivati na celo Evropo. Te namere so se kmalu izjavile. Rusija, na katero so odločili krogi v Berolinu največ računali in katere gospodarsko-politično kapitulacijo so zmatrali za neizogibno, dala je mejnarojni gospodarski konstelaciji drugo lice. Nemška vlada je kmalu uvidela, da se je v svojih računih silno motila. Ruska vlada si je vzela za uzor francoski zakon o carinah in je določila dve vrsti carin. Državam, katere ne dovoljujejo Rusiji minimalnih tarifov, tem nasproti se postopa po russkem maksimalnem tarifu; za države, ki sklenejo z Rusijo trgovinsko pogodbo, pa velja ruski minimalni tarif. Na podlagi tega carinskega tarifa je nekega dne ruska vlada presenetila nemške politične kroge s trgovinsko pogodbo med Rusijo in Francijo. Nemški modrijani so vedno mislili, da bi Rusija ne mogla shajati, ko bi ne mogla svojega žita prodajati na Nemško in ko so se začela pogajanja za trgovinsko pogodbo med Rusijo in Nemčijo, zahtevali so Nemci posebnih kar izdatnih carinskih in prometnih olajšav. Rusija pa se ni udala, nego odbila nemške ponudbe ter določila, da je za nemške izdelke plačevati carino po maksimalnem tarifu. Nemčija je na to Rueiji zaprla mejo, da ne more več uvažati žita, na kar je Rusija odgovorila s 50odstotnim povišanjem maksimalnega tarifa in z uvedenjem minimalnih tarifov na avstrijske uvozne.

S tem je napovedan carinski boj med Rusijo in Nemčijo. Da ima ta boj ne samo gospodarski ampak tudi politični pomen, o tem ni dvoma. V gospodarskem oziru trpela bo nemška obrtnost, ker mnogo svojih izdelkov ne bo imela kam prodajati, o političnem pomenu carinskega boja pa se je Evgen Richter izrekel kratko in jednato: „Dobra trgovinska pogodba z Rusijo je za Nemčijo večje važnosti in večje koristi, kakor reorganizacija in pomnožitev vojske.“ Tega mnenja je tudi stari Bismarck. Upoštevati pa je še nekaj. Nemčija ne prideva nobeno leto toliko žita, kolikor ga potrebuje, a da nastane vojna, bila bi v najnevarnejši zadregi. Dosej je Nemčija pokupila vsako leto za 400 milijonov mark ruskega žita. Kaj bi bilo v slučaju vojne, ko bi francoske ladje polovile tiste ladje, ki bi Nemcem dovzale žito iz Amerike? Nemška vojska bi lakote propadla!

A trojna zveza? Da nismo zagrizeni pesimisti bi skoro rekli, da se pripravlja važna premembra. Na mesto politične trojne zvezze, Avstrija, Nemčija in Italija, stopila bo nekaka gospodarska trozvezja Avstrija, Rusija, Francija. Nemci to uvidevajo, se tega boje in bi zato radi upletli tudi našo državo v carinski boj z Rusijo, a toliko patrijotizma prisojamo našim državnim vender, da avstrijski interesov ne bodo prodali Nemčiji v korist.

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani, 3. avgusta.

Razpust drž. zbora.

Z ozirom na poročilo, da bi vlada razpustila državni zbor, aki bi za domobranci zakon, ki pride kot prva predloga v jeseni pred parlament, ne dobita potrebne večine, pravi Praška „Politika“, da ima ta predloga samo namen, pomagati levicnjem, da zopet jedenkrat „rešijo“ državo. Levica je že spet opustila opozicijo in se domobranskemu zakonu ne bo protivila, pač pa bodo po vzprejetju tega zakona razni protektorji levece na pristojnem mestu pojasnevali državniški karakter te stranke. Ni dvoma, da se bo levicnjem njihovo glasovanje jako dobro honoriralo. Kje pa se more grof Taaffe izkazati hvaležnega? Tam, kjer stopajo levicarski državniki pri vsakem koraku Čehom na noge. Jedro tega poročila o domobranskem zakonu je, da ima ta zakon Taaffea zopet približati levicnjem, na troške češkega naroda. — Liberška „Deutsch Volkszeitung“ piše: Odločilni faktorji imajo za jesensko zasedanje drž. zbora jako miroljubne dispozicije in kaj je bilo pred nekaj tedni še zelo verjetno, namreč razpust državnega zbora, to se na jesen prav gotovo ne bo zgodilo, aki ne bodo Mlačiči prisili vlado, da razpusti deželni zbor češki, in aki bodo nemški volilci na Češkem se pomirili in obnovitev trojne večine — v kateri se bo pač čutil nemško liberalni, ne pa nemško narodni upliv — zmatrali za levicarski, nemškemu narodu koristni uspeh. Poučeni krogi ne zmatrajo položaja tako tragično, kakor še pred jednim mesecem. Pričakujejo sicer, da bo na jesen več viharjev, ali splošne povodni, ki bi odplavila in zrušila razmerje strank, se več ne boje.

Graf Harrach o položaju na Češkem.

Graf Harrach, ki je pred kratkim odložil svoj mandat kot deželni poslanec, govoril je te dni v okrajnem zastopu v Nepomuku o političnem položaju. Graf Harrach je zaslužen češki rodujub in

LISTEK.

Potopisne črtice iz Italije.

Spisal R.

I. Vesuv.

To ime nas spominja najvažnejših zemljepisnih pojmov, katere si zapomnijo učenci že v ljudskih šolah. In gotovo je že marsikdo premisljal, ko je slišal o potresih in ognjenikih, kakošna je vendar ta gora, ki je prizadela že toliko straha in groze bližnjim prebivalcem. Res je, da Vesuv ni posebno visok, da, v primeru z drugimi vulkani je on pravi palčnik; ali vendar je on med vsemi najbolj znan in bližnji prebivalci so ponosni na nj, ob jednem se pa tudi tresejo pred njim.

Vesuv ima stočasto obliko, kakor vsi drugi ognjeniki. Na podnožji meri v obsegu 54 km in doseže 1282 m nadmorske višine. Sicer se pa ta višina spreminja; v začetku naše ere je bil mnogo nižji, nego sedaj. V obče so opazili, da se njegov stožec zniža po vsakem hudem bruhanji, a zviša

vsled manjših erupcij. Sedanji stožec je navstal sredi starega žrela, ki je bilo mnogo večje od sedanjega in je merilo skoraj štiri kilometre v premeru. Ko se je vzdigal iznad starega žrela novi okoli 600 m visoki stožec, razdejala je vulkanska sila večjo polovico starega žrelnegra obrobka in mesto tega navstala je poševna ravan, ki se imenuje „le piane“ (ravnice). Le na severu in severovzhodu ostal je še stari rob po koncu in ta se imenuje „Somma“, ki doseže na severu 1112 m nadmorske višine, je torej le za 70 m nižji, nego sedanji stožec. Med Sommo in Vesuvovem stožcem je žlebasta, srpu podobna dolina, ki se imenuje „Atrio del cavallo“ in dalje proti severovzhodu „Canale dell’ inferno.“

Ob času cesarja Avgusta je bil Vesuv popolnoma obrasten s trtami prav do njegovega vrhuncu ter je vsakdo mislil, da je njegova vulkanska sila popolnoma ugasnila. Ljudje so se bili naselili brez straha okoli in okoli po njegovih obronkih ter si pripovedovali o njegovih bruhanjih, kakor o starih pravljicah. Zgodovina nam pripoveduje, da so se bili umaknili uporni gladijatorji, katere je vodil znani Spartacus, na Vesuv in skrili v njegovo žrelo.

Ko jih je začel tu oblegati rimski vojskododja Claudius Pulchrus, pridrli so baje gladijatorji v znožji Vesuva na dan ter zapodili oblegovalce v beg. Kaj čuda torej, če so Rimljani ustanovili okoli Vesuva mnogo večjih mest, na pr. Herculianum (tam, kjer stoji sedaj Resina; staro mesto je bilo tako obsežno, da je segalo do bližnjih sedanjih krajev Portici in Torre del Greco, a proti severovzhodu do podnožja Somme), Pompeji (vzhodno od Torre Anunziata), Tegiana, Oplontis in Stabiae (Castelammare).

Sredi cvetočega razvita zadela je nezaslišana osoda omenjena mesta. Že l. 63 po Kr. nastal je hud potres, ki je razdejal mnogo javnih poslopij in privatnih hiš. Ali to je bil še le glasnik mnogo hujše nesreče. Dne 24. avgusta l. 79 po Kr. začel je namreč Vesuv nenadoma bruhati in goreča lava se je valila na zahodni strani hriba dolj ravno nad mesto Herculianum, katero je ostalo tako popolnoma založeno. Nad ostala mesta pa se je vsula neopisljiva množica črnega, bazaltnega pepela, ki jih je tudi zakrila in podsula. Za pepelom je začel Vesuv bruhati vrelo vodo in ta je poparila vse dreve ter poplavila pepel tudi na take kraje, kamor ga ni

zato je slušati njegovo mnenje, četudi je krivo. Rekel je, da so zasluge staročeške stranke neutajive, in ako se jih zdaj postavlja na sramotni oder, tako ne more ta nehvaležnost obrodit dobrega sadu. Staročeški so izgubili mnogo svoje elasticitete in svojega poguma, ali vsa energija in neustrašnost Mladočebov ne bo narodu koristila čisto nič, ako se Mladočeški ne bodo oklenili staročeškega programa, ne samo gledé političnega cilja, za katerim je strmeti, nego tudi gledé sredstev. Brezobzirna politika ne more pomagati, da bi obvezljale pravice češke krone. Gregrove politike, ki samo podira in se s pestmi zoperstavlja bodalom, ne morem odobravati. Ta politika išče narodu prijateljev v dalnjem svetu, ne upošteva pa najzvestejših sinov lastnega naroda. Mladočeški iščejo pomoč pri socijalnih demokratih, ki zaničujejo narodnostno idejo in zasmejujejo državno pravo češko. Samo sloga nas more rešiti.

Germanizacija v okupiranih deželah.

Gospoda Kallaya madjarski in nemški leib-journali naznajajo, da se bo letos na jesen otvorila velika bolnica v Sarajevu. Primariji posavnih oddelkov so že imenovani, namreč: dr. Kobler, dr. Preindlsberger, dr. Weiss (žid) in dr. Glück (žid). Vsi ti gospodje so bili doslej sekundariji na Dunajskih bolnicah, a izvzemši dra. Koblerja, ki ume nekoliko češki, so vsi nezmožni spregovoriti slovanske besede. Slovansko prebivalstvo v Bosni se torej ne bo moglo porazumeti s svojimi zdravniki. Pa naj kdo reče, da to ni germanizacija.

Vnanje države.

Nemška demonstracija.

Nemški cesar povabil je italijanskega kraljeviča, naj se udeleži velikih vojaških vaj, katere se bodo v kratkem vršile v Alzaciji in Lotaringiji. Javno mnenje na Italijanskem obsoja kraljevičevu udeležbo, ker je spoznalo, da namerava nemška vlada uprizoriti nekako demonstracijo. Z navzočnostjo kraljeviča italijanskega hoče nemška vlada pokazati Francozom, da zmatra tudi Italija Alzacijo in Lotaringijo za nemško zemljo. Na Francoskem je napovedana udeležba kraljeviča naredila slab utis. Francoski listi očitajo italijanski vladi, da hoče Francijo provocirati in dražiti, italijanska vlada pa se izgovarja, da je privolila posetu kraljeviča, ko še ni vedela, kje se bodo vršile vojaške vaje, in da tega privoljenja sedaj ni več moči preklicati.

Rusija in Perzija.

Ruske čepice so v Perziji jako spoštovane, trdi dopisnik vojaškega lista Dunajskoga „Reichswehr“. Ako prideš v Perzijo — pravi dopisnik — in deneš na glavo ploščato rusko čepico, si povsod čisljan in uvaževan. Pregnani Armenci, tudi tisti, ki so perzijski podaniki, nosijo vsi ruske čepice. — Ruski upliv v Perziji rase sploh sila hitro. Težke rane, katere je šahovi vladi prizadel upor zoper tabačno režijo, kolera in pa okolnost, da prebivalstvo v mnogih krajinah ne mara plačevati davkov, vse to je močno uplivalo na politični in vojaški položaj dežele. Šah in vlada njegova sta izgubila vso energijo in moč, vojska že več kakor leto dni ni dobila svoje plače, a beda se je zlasti zadnji čas strahovito razširila po vse deželi. Ruski upliv, ki je pomagal zoper tabačno režijo, ki je bila prvi korak, da bi se bila Perzija prodala Angliji, je narasel in zavladal v celi deželi. Danes more se reči, da stoji Perzija pod ruskim protektoratom, kakor Egipt pod angleškim in Tunis pod francoskim. Ruski poslanik v Teheranu je vsega-mogočni vladar v Perziji, a v provincijah igrajo prvo ulogo ruski konzuli. Vsi armenski škofi, duhovniki in trgovci so russki agenti. Nedavno dosegla je tudi ruska podjetnost velik uspeh. Ruski bogataš Poljakov dobil je koncesijo za napravo ceste iz Kazvina do Rest Enzeli na dobo 99 let. Koncesionarji bodo imeli pravico, pobirati mitnino od Ijudij

in vozov. Vrh tega pa imajo pravico, zgraditi na tej progi tudi železnico. Rusija bo imela od te ceste dobiček, da bo labko svoje izdelke hitro, ceno in v večji množini vozila na perzijski trg. Teherska tramvaj, katero so zgradili Belgiji, je prišla v ruske roke, kakor tudi kratka železnica Teheran-Sah Abdul Azim. Uloga Anglije v Perziji je popolnoma doigrana in za vedno končana.

Sijamsko vprašanje.

Mislijo, se je splošno, da se bodo pogajanja med Francijo in Anglijo zaradi nevtralnega pasa mej Iudijo in francoskim delom Sijama dolgo zavlekla, ali temu ni tako. Ministerstvo francosko je brez obotavljanja odobril angleški predlog in ob vodi sta že podpisali dotično pogodbo. Za francosko ministerstvo je lepi uspeh v Sijamu največje koristi, kar se bo zlasti videlo pri volitvah v parlament. Anglija se je izvila iz zagate na časten način, tako da ni upati, da bi sijamska aféra zamogla uplivati na pozicijo Gladstoneove vlade. Ali je to upanje upravičeno, pokazalo se bo šele po končani borbi za home rule predloga, na katero se osredotoča vsa pozornost angleškega naroda.

Dopisi.

Iz Ljubljane, 2. avgusta. [Izv. dop.] (O drž. konjerejskih darilih za kobile, ki se bodo delile letos na Kranjskem.) Na Kranjskem se bodo leta 1893. delila državna darila v srebrnih goldinarjih in v srebrnih svetinjih, kakor tudi prizanski diplomi in sicer: a) za kobile z žrebetom, ki še sesa ali je že odstavljen: b) za mlade, t. j. tri- do petletne kobile, in c) za jedno- ali dveletne žrebice v naslednjih sedmih konkurenčnih postajah. Delitev bode: dné 4. septembra 1893. l. ob 10. uri dopoludne v Lescah; dné 5. septembra 1893. l. ob 10. uri dopoludne v Kranji; dné 6. septembra 1893. l. ob 10. uri dopoludne v Kamniku; za konje noriškega plemena za okrajna glavarstva Radovljica, Kranj, Kamnik; dné 9. septembra 1893. l. ob 10. uri dopoludne na Vrhniki za mesto Ljubljano in za okrajna glavarstva Ljubljanska oklica, Logatec in Postojina; dné 7. septembra 1893. l. ob 10. uri dopoludne v Ribnici za okrajno glavarstvo Kočevje; dné 12. septembra 1893. l. ob 10. uri dopoludne v Trebnjem za okrajni glavarstvi Rudolfovo in Litija; dné 11. sept. 1893 l. ob 10. uri dopoludne v Št. Janeji za okrajni glavarstvi Krško in Črnomelj. — Za delitev daril veljajo naslednje odredbe, katere so se ukrenile po dotičnih ukazilih c. kr. poljedelskega ministerstva z ozirom na razmere te dežele. 1.) V postajah Lesce, Kranj in Kamnik se smejo poganjati za darila samo kobile z žrebetom, mlade kobile in žrebice noriškega plemena, v drugih postajah gledé plemena ni nobene omejitve. 2.) Za darila se smejo poganjati kobile z žrebetom žrebčarniškega plemena samo od svojega petega, kobile z žrebetom noriškega plemena od svojega četrtega leta dalje, brez omejitve na najvišjo starost, in to, dokler so zdrave in dobro rejene, imajo svojstvo dobrih plemenskih kobil ter vodijo s seboj lepo žrebe, ki še sesa ali je že odstavljen. 3.) Darilo se sme priznati kobil samo tedaj, kadar žrebe izvira od državnega ali dopuščenega zasebnega žrebeca in je to dokazano z zakonitim spuščalnim listom. 4.) Kobiha z žrebetom, ki je bila prejšnja leta že jedenkrat ali večkrat obdarjena, ni izključena od

nadaljnje konkurenčije. 5.) Za darila se smejo poganjati mlade, t. j. triletne neubrejene in štiriletne ali neubrejene kobile žrebčarniškega plemena, kakor tudi triletne ubrejene ali neubrejene kobile noriškega plemena; štiriletne kobile noriškega plemena in petletne kobile žrebčarniškega plemena samo pod tem pogojem, če so bile dokazano ubrejene v letosnjem letu. Zgoraj omenjene kobile pa smejo biti obdarjene samó tedaj, kadar izvirajo od državnega ali dopuščenega zasebnega žrebeca, oziroma kadar so bile od takšnega žrebeca ubrejene, in se to dokaže z zakonitim spuščalnim listom. 6.) Mlade kobile, ki so kot take prejeli darilo, smejo pozneje biti obdarjene samo kot kobile z lepim žrebetom, ki še sesa ali je že odstavljen. 7.) Za darila se smejo poganjati lepe žrebice po svojem izpolnjenem prvem ali drugem letu, ako so dobro rejene in po svoji rasti obetajo, da se pozneje dobro razvijo in izredé. 8.) Do daril imajo posestniki takih žrebic pravico samo takrat, kadar spričajo z zakonitim spuščalnim listom, da žrebice izvirajo od državnega ali dopuščenega zasebnega žrebeca, in kadar dokažejo s spričevalom, izdanim od župana, da so jih sami zredili. 9.) Za kobile z žrebetom, mlade kobile in žrebice, ki se sploh smejo poganjati za darila, razdelé se v vsaki konkurenčni postaji naslednja darila: a) za kobile z žrebetom pri sesci jedno darilo po 35 gld., jedno darilo po 20 gld. in tri darila po 15 gld. (v Trebnjem samo dve darili po 15 gld.) in 2 srebrni svetinji; b) za mlade kobile jedno darilo po 25 gld., jedno darilo po 20 gld., jedno darilo po 15 gld. in 2 srebrni svetinji; c) za žrebice v postaji Št. Janej jedno darilo po 15 gld., tri darila po 10 gld., in 3 srebrne svetinje, v vseh drugih postajah po dve darili po 10 gld., in po 3 srebrne svetinje; skupaj 1270 gld. in 49 srebrnih svetinj. — Posestniki triletnih za plemo sposobnih žrebcev se vabijo, naj jih ob priliki obdarjenja pripeljejo pred komisijo v ta namen, da se zapišejo, ker bi se utegnili pozneje kupiti.

Vsek konjski lastnik, kateri prejme za plemenstega konja darilo, mora podpisati reverz, s katerim se zaveže, da tega konja po zvršeni delitvi daril ne proda izven dežele, ampak ga obdrži še jedno leto, ga vzredi ter ga prihodnje leto ob delitvi državnih daril pripelje pred obdarjevanjsko komisijo. Kadar bi obdarjeni kouj mej tem časom prešel v last drugega posestnika, ostane vender tisti, ki je prijel darilo, porok za to, da novi posestnik dotičnega konja izpolni zaveznosti, katere je prejšnji posestnik prevzel z reverzom in da, ako ne izpolni katerega zgoraj navedenih obetov, brez ugovora povrne prejeto novčno darilo; ta zavezost se pri kobilah z žrebetom ne razteza tudi na žrebe obdarjene kobile, ker se ne obdari žrebe, ampak samó kobila.

Iz Brežle, 31. julija. [Izv. dop.] (Breška podružnica družbe sv. Cirila in Metoda) imela je včeraj svoj letni občni zbor. Iz poročil zapisnikarja in blagajnika je vidno, da dobro uspeva navzlic takim društvom malo ugodnim razmeram v našem okraju. Da so uspehi vendar povoljni, zahvaliti je izredno požrtvovalnost Breških rodoljubkinj in rodoljubov. Podružnica šteje sedaj jednajst ustanovnikov, pet in petdeset letnikov in devet in štirideset podpornikov, tedaj vkljup 115 članov

mogla zanesti vulkanska sila. Ta erupcija je trajala tri dni ter popolnoma podsula omenjena mesta. Mnogo prebivalcev je zbežalo o pravem času in rešilo svoje življenje. Na pomoč jim je prihitel Plinij starejši, prirodopisec, ki je bil tedaj poveljnik rimskega brodovja v Misenu. Ker se je pa predaleč upal, zadušil je dim tudi njega in še le Plinij mlajši nam je opisal Vesuvovo erupcijo. Premnogo ljudij se ni moglo več rešiti, nego poginili so grozovite smrti med krčevitimi naporji, da bi se rešili. Na Pompej sam cenijo 2000 takih ponesrečencev. Mnogi so se pozueje povrnili in izkopali svoje zaklade, ali naselili se niso več, tem menj, ker se je ponovila l. 472 skoraj jednak erupcija, ki je poravnala vse sledove zasutih mest.

Od tedaj naprej je Vesuv miroval celo do leta 1631, ko je zopet tako hudo razsajal, da je pognilo vsled te erupcije nad 10 000 ljudij. Mesto Portici je pokrila lava skoro popolnoma. Pozneje je Vezuv še mnogokrat bruhal, zlasti l. 1822, in mnogo-katera mesta pripovedujejo, da so bila devetkrat, ali celo trinajstkrat od lave podsuta. Zadnja buda erupcija se je dogodila l. 1872 od 23. do 30. aprila. Zemlja se je tresla, zamolko gromenje in mukanje

trajalo je po noči in po dnevi, od časa do časa so se razpočili plini, kakor bi ustrelil iz velikanskega topa, nad stožcem se je valil dim in para ter vzdigal proti nebu kakor ogromno drevo, a iz žreba frčale so velike skale, kakor kroglice iz kake mitraljeze, in padale nazaj večinoma na vulkanove obronke. Dne 26. aprila ob treh in pol zjutraj razpoči se stožec po vsej svoji velikosti in iz te razpoko začne teči v več potokih goreča lava in valiti se na zahodno stran proti krajemu Massa in S. Sebastiano. Mnogo radovednežev se je bilo podalo v Atrio del cavallo opazovat ta prirodni dogodek. V Napoliju je padal ob tem času tako gost droben pepel, da so morali ljudje dežnike razpeti proti njemu. Vas S. Sebastiano je lava popolnoma podsula, vendar so se ljudje pozneje zopet naselili na strjeni skorji, in v trgu Boscotrecase na južni strani Vesuva, padal je gost pepel skozi tri dni, podsul vso zemljo dve pedi na debelo ter uničil vse rastlinstvo. Zlasti je popalil vroč dež, ki se je zatem vsul iz ognjenika, vse trte in uničil vinski pridelek za leta in leta.

Na Vezuv vodita navadno dva pota: ložji ali dražji (podjetje nekega angleškega društva) iz Resine v kočiji po strmi cesti navzgor do žične želez-

nice (820 m nad morjem) in po tej skoro do vrhuncu starega žreba, odkoder je treba še četr ure peš iti; nekoliko manj zložen pa iz Pompeja na konju. Blizu razvalin je urad vesuvskih voditeljev, katere se lahko najme vsak čas, po dnevi in po noči. Iz Pompeja se jezditi najpoprej severozabodno do prve krčme v Boscotrecase (pol ure) in od tod ravno toliko časa skozi trg do zadnje hiše, ki se imenuje „Casa bianca“. Ker je bilo ravno v soboto po sv. Rešnjem telesu, zato je bil ves trg pripravljen za procesijo drugega jutra. Nekaj novega so bili viseči svetilniki, obešeni po trije in trije skupaj na dveh zastavah, ki sta molele z nasprotnih dveh hiš in bile med seboj zvezane pod sulicami. Srednji svetilnik je mnogo daljši, tako da visč doljeni konci vseh treh jednako visoko nad tlemi. Dalje so bili napravljeni slavoloki iz raznobarvenih čašic, kjer so plavale duše na olji, da so razširjale raznobarveno svetobo, ko so jih prižgali. Tudi križev in morilnega orodja iz papirja bilo je prilepljenega tu pa tam po hišah. Videlo se je, da so razni posestniki med seboj tekmovali, kdo bude bolj ozajšjal svoje poslopje in s tem družega ponizal. (Dalej prih.)

ter je dala družbi v poltretjem letu 321 gold. 56 kr. prispevka. V novo namestništvo voljeni so: gg. Andrej Levak, Breški mestjan in veleposestnik načelnikom; Josip Mešiček, mestni kapelan zapisnikarjem in Karol Gregorič, merošodnik in vinotrežec blagajnikom, namestniki pa: Fran Planinec, železniški načelnik; Josip Šetinc, odvetniški koncipijent in Leopold Schwentner, knjigotržec, poslednji ob jednem zastopnikom za družino veliko skupščino. Nadejamo se, da bode novo načelništvo še pomnožilo število članov in prispevke in s tem pospešilo namen podružnice. Veseli nas, da moremo javiti, da se snuje tukaj tudi ženska podružnica in da se živo zanimata za isto vrli rođljubkinji gospé Antonija Planinčeva in Rozina Špindlerova. Dal Bog obilo sreče!

Domače stvari.

— (Osobne vesti.) Sekovskemu knezošku dr. Zwergerju v Gradci se je poslednje dni zdravje zopet shujalo. — Začasni okrožni zdravnik v Konjicah, g. dr. Bronislav Gallasch, je imenovan okrajnim zdravnikom pri okraju glavarstvu v Tolminu. — Notar na Vranskem, gosp. Anton Svetina, je premeščen v Gornjigrad.

— (Za razvoj Ljubljanskega mesta) je premestitev vojaške bolnice in oskrbovališča se utegne vendar le ugodno rešiti. Že spomladi je dalo vojno ministerstvo ceniti staro vojaško bolnico in oskrbovališče in so se cenila poslopja in vrt, ki skupaj zavzemajo 4 orala in 1318 □ sežnjev na 220.000 gld. Zdaj pa je baje vojno ministerstvo odobrilo dva načrta, katera je predložil inžener g. Etuard Pour za dotični novi zgradbi in sicer za vojaško bolnico na g. Auerja zemljišči v sv. Petra predmestji, za oskrbovališče pa na vrtu in skladiščih g. Iv. Rodela in K. Kauscheka na Dunajski cesti. Ker je po komisijoinem ogledu, ki ga je vršilo ženjsko vodstvo na lici mesta, vojno ministerstvo spoznalo imenovana stavbišča kot popolnoma pripravna, se je nadelati, da se bodo začela v kratkem zopet pogajanja z mestno občino Ljubljansko, ki je že ponudila 180.000 gld. za staro vojaško bolnico in oskrbovališče. Ker se gre tu v prvi vrsti za sanitarno zboljšanje položaja v mestu in za izdatno olješanje mesta na jednem najvažnejših krajev, se smemo vendar nadelati, da se bode doseglo sporazumljenje in da bode tudi država kaj storila za našo prestolnico, ter že iz sanitarnih ozirov skušala premestiti dosedanje bolnico iz sredine mesta, kakor se je to zgodilo pred par leti v Budimpešti in v drugih mestib. Na vsak način pa je želeti, da vzame mestna občina to stvar prav energično v roke in jo skuša rešiti ugodno, za kar ji bode gotovo hvaležno vse prebivalstvo glavnega mesta, katero tako nujno potrebuje stavbišč za razna večja poslopja, ki bi se vsa dala zgraditi na prostornih zemljiščih dosedanjega oskrbovališča in bolnice. Koliko bi pa mesto pridobilo, ako se tam zgradijo jednaka poslopja, kakor so zdaj okoli muzeja, gledališča, bodočega „Narodnega Doma“ in nove pošte, tega ni treba poudarjati. Vprašanje je pereče in se mora rešiti. Treba le dobre volje!

— (Sokolski jour-fixe.) Opozarjam na današnji jour-fixe „Sokola“ na vrtu restavracije „pri Lloydu“. Začetek ob 8. uri.

— (Prvo korno družbi sv. Cirila in Metoda!) Uredništvo našega lista so poslali danes kronine darove za družbo sv. Cirila in Metoda: Na Slatini nabrali so č. gg. duhovniki iz okolice, ko so se poklonili prevzivnemu vladiki Jos. Jur. Strossmayru 38 kron, katere je poslal č. g. župnik Jož. Sattler; darovali so nastopni gospodje: Dekan Tombah 2 k., nadžupnik Fröhlich 2, župniki Sparhakl 1, Purgaj 1, Vraz 2, Lendovšek 4, Mart. Sattler 1, kapelani Učenik 1, Vaclavik 1, Žekar 1, Kansky 4, Janžekovič 3, Lekše 2, Cerjak 1, Višnar 1, Štabuc 2, Kranjec 2; gospa Ogrizek 1, Mirko Ogrizek 1; župnik Jož. Sattler 5 kron. Slava takim duhovnikom! — Vesela družba na keglijšči g. Fr. Šlibarja v Selcih 16 kron, kot kazen za nařejene planke in izgubljene stave. — Iz Šmarjetne pošilja 8 kron g. V. Gebauer; darovali so: Gdčni. M. in J. P. 2 k., gdčni. Eliza in Marija Kaligar 2 k., gdčna. Marija Junčeva, gg. Florijan Jonko, Karol in Viljem Gebauer vsak po 1 krono. — G. O. Feltrin v Negotinu v Srbiji 4 krone.

Skupaj 66 kron, katere izročimo vodstvu. Živili rodoljubni darovalci in darovalke in njih nasledniki!

— (Dramatična šola.) Ker bode „Dramatično društvo“ odprlo due 16. t. m. dramatično šolo, opozarjam vse, ki se žele vpisati, na dotočni oglas v današnji številki našega lista.

— (Nemška sodba o slovenski umetnosti.) Zoani Dunajski kritik Emerich Ranzoni priobčil je te dni v podlistku „Neue Freie Presse“ jako zanimljivo oceno sedanje mejnarođne umetniške razstave v Monakou. Pisatelj govori sploh samo o najodličnejših ondu razstavljenih umetninah in omenja tudi našo umetnico gdčno. Ivano Kobilčev, kako laskavo piše: Frl. Kobilčev hat uns durch ein bestechend schönes Mädchenbildnis überrascht, das überzeugend beweist, dass die Künstlerin nicht nur die Poesie der Augen, sondern auch jene der Hände versteht und zum Ausdruck zu bringen vermag. Čestitamo svoji rojakinji na tem zasluzenem priznanju.

— (Odhodna slavnost) podčastnikov domačega pešpolka bode, kakor smo že naznali, v soboto dné 5. avgusta na Virantovem vrtu. Svirala bode vojaška godba. Vstop prost, začetek ob 8. uri. Brez dvoma se bode Ljubljansko občinstvo odzvalo prav mnogobrojno pozivu vrlih naših domačih podčastnikov, da se kolikor mogoče srčno in dostojo poslovimo od rojakov svojih, ki so za časa svojega bivanja v Ljubljani si pridobili simpatije v vseh krogih prebivalstva. Sodeluje iz prijaznosti tudi pevsko društvo „Ljubljana“, kar smo naprošeni naznani.

— (Vrtna veselica pevskega društva „Ljubljana“) bode v nedeljo dne 6. t. m. na Virantovem vrtu, kakor smo že naznali. Program priobčimo jutri.

— (Letošnji čebulni in česnjevi somenj) o sv. Porcijunkoli premestil se je na sv. Petra nasip ob levem bregu Ljubljanice. Kupcev je bilo mnogo, a blaga mnogo manj nego druga leta, posebno česnja. Prodajalo se je po izredno visokih cenah, kar našim gospodinjam ni bilo prav všeč.

— (Cvetoči jablani.) V nekem vrtu v Mariboru sta videti dve jablani v najlepšem cvetu. V tem času gotovo redka prikazena.

— (Zamenjava starih železniških voznih listov.) Vsled naredbe finančnega ministerstva z dné 4. julija 1893, drž. zak. št. 116, morejo se kolekovane golice za železniške vozne liste, ki so se določile v prodajo z naredbo z dné 1. aprila 1884, drž. zak. št. 41, in se niso do 30. junija 1893 uporabile, do konca septembra 1893 zameniti z golicami za vozne liste izdanja 1893 pri v to določenih prodajalnih uradih, namreč pri deželnem plačilnem uradu v Ljubljani, pri glavnem davčnem uradu v Novem Mestu in pri vseh davčnih uradib na Kranjskem. Po 30. septembru 1893 se označene zastarele golice za vozne liste več ne menjajo.

— (Pojasnilo) Iz Košanske doline nam piše naš dopisnik: V „Slovenca“ 172. štev. odgovarja g. Anton Hribar, kapelan iz Košane, mojemu dopisu, ker se je menda po nekod mislilo, da merita dopis, natisnen v „Slov. Naroda“ 164. številki, naslovljen „Iz Košanske doline“, na njega. Pojasniti moram to vsem onim, ki ne umejo dopisa, da ne zadevajo besede omenjenega dopisa gosp. kapelana Antona Hribarja, marveč g. kapelana iz Št. Mihela. Prvoimenovani gospod je torej prav po nepotrebnem poslal v svet svoj gorjanski odgovor. Obširnejše na svidenje!

— (Pevsko društvo „Lira“ v Kamniku) priredi v nedeljo 20. avgusta t. l. slavnosten koncert v proslavo rojstnega dne in v spomin 10letnice obiska Nj. Vel. cesarja Frana Josipa I. Vspored obsegal bode moške in mešane zbole, čveterospev, pesem „Sarafan“, katero bode izvajalo 6 goslačev. Pri tej priliki bode tudi društveni tamburaški zbor, 11 članov, nastopil z 2 ali 3 točkami. Natančneji vspored se bode v kratkem objavil.

— (Bela zastava) razobesila se je dné 29. m. m. ob 9. uri dopoludne na poslopji c. kr. okr. sodišča v Kamniku v znak, da ni nobenega jetnika notri.

— (Slučaj — ka-li?) Minoli teden pasla sta Martin Ureh iz Gribelj št. 32 in neka šestnajstletna pastarica krave v bližnji lozi, kar nastane strašen vihar. Ureh svetuje, da bi šla pod bližnji hrast, a deklica se brani, rekoč: „V šoli so nas

učili, da ne smemo ob nevihti pod visoka drevesa.“

— „Če naju hoče Bog kaznovati, zadene naju strela tudi tukaj,“ pravi Ureh in potegne deklico pod brast. Komaj stopita pod brast, udari strela vanj, ubije pastirja, 53letnega sameca, deklico pa le omami. Ubiti pastir zapustil je precejšnje premoženje.

— (Bralno društvo v Ribnici) priredi v nedeljo dné 13. t. m. v gostilni gosp. Puhra v Ribnici svoj občni zbor in veselico s sledenim vsporedom: 1. Pozdrav predsednika; 2. poročilo blagorod. gosp. državnega poslanca Fr. Robiča o delovanju v državnem zboru; 3. volitev novega odbora; 4. deklamacija; 5. razni govor in prosta zabava. Mej presledki svira godba in se popevajo slovenske pesmi. Začetek ob 4. uri popoludne. Vstopina za osebo 20 kr. K obilni udeležbi najutrudneje vabi odbor.

— (Za lovce.) Pred par dnevi lovila sta v Ribniški dolini gospoda K. in R. mlade race. Pes zastane pri koštem z bezgom in travuljo zarašenem grmu. Še le po dolgem prigojarjanju stopi v grm, iz katerega se jame žival pomikati. Pes jej korakoma sledi in lovec se pomikata za psom meneč, da se mlada raca psu umika. Ko se pa žival v beg pada, jo pes zaskoči in ujame mlado — vidro. Jeden gospodov jo pritisne in ji skuša vrvico na vrat natkniti, žival se pa brani in vpije po svoje. Kar zapazi drugi gospod, da se trava zopet maja proti njima, zasihi pihanje in zagleda komaj 15 korakov pred seboj zejajočo in pubajočo staro vidro, mater, ki je šla mladici na pomoč, dasiravno je slišala dva človeka in psa. Strel je pobil pogumno mater in tudi mladici se je prikrajšalo nje za ribe in rake pogubljivo življenje.

— (Šolska poročila.) Na štirirazredni deški ljudski šoli v Kamniku bilo je početkom šolskega leta učencev 211, koncem leta pa 202, za višji razred sposobnih je bilo 148, za srednje šole oglasilo se jih je letos 7. Četrtri razred imel je dva oddelka. Poučevali so nadučitelj in vodja g. Valentin Burnik, 1 katehet in 3 učitelji. Ponavljajno šolo je obiskovalo 12 učencev. V obrtno nadaljevalni šoli je bilo skupaj 78 učencev, namreč v pripravljalnem tečaji 36, v dveh razredih 39 in v trgovskem tečaji 3. Obrtov bilo je zastopanih 20. Poučevali so vodja, 1 katehet in 3 učitelji. — V štirirazredni ljudski šoli v Postojini bilo je skupaj 371 učenik in učencev, za višji razred sposobnih je bilo 275, nesposobnih 72, neizpršanih je ostalo 12. Poučevali so nadučitelj in vodja gosp. Janez Thuma, 1 katehet, 3 učitelji in 3 učiteljice. Obtrnajsko nadaljevalno šolo je obiskovalo 28 učencev in sicer 6 v pripravljalnem tečaju in 22 v dveh razredih. Poučevali so vodja in 3 učitelji.

— (Izleta „Tržaškega Sokola“ v Plavljje) v Istri se udeleži tudi „Slovensko pevsko društvo“, ki bode prepevalo več zborov, telovadci „Sokola“ pa bodo izvajali razne telovadske vaje. Odhod iz Trsta je ob 3. uri popoludne. Vožnja stane okoli 1 gld. in se je prijaviti za vozove do petka večer. Zbirališče izletnikov je v društvenih prostorih, Via Stadion.

— (Pevsko društvo „Adrija“ v Barkovljah) priredi v nedeljo dne 6 t. m. na vrtu gostilne „Obrajskega društva“ domač koncert s petjem in godbo. Isti dan napravi pevsko društvo „Slava“ od Sv. Marije Magdalene Dolenje izlet v Barkovlje, katerega se udeleži blizu 50 pevcev. Slovenska pesem bode toči v nedeljo velečastno odmevala v Barkovljah.

— (Osepnice v Trstu) so se v poslednjem času razširile posebno v najbolj obljudenih delih starega mesta. Ker zdravstvene razmere tega dela mesta itak niso posebno ugodne, treba je energičnih profilaktičnih odredb, da se zabrani daljnje razširjanje bolezni. Magistrat torej pozivlja prebivalstvo, da se takoj pokliče zdravniška pomoč, če se pokažejo prvi znaki bolezni in da se prav marljivo poslužuje cepljenja, oziroma na noyo cepljenja koz.

— (Morski psi) prikazujejo se večkrat v jadranskem morju. Minuli teden opazili so mornarji dokaj velikega morskega psa v dalmatinskih vodah, blizu Volovske pa je dne 31. m. m. videl kapitan Grisillo morskega psa. Pri kopanji v morju je torej treba opreznosti.

Prvo korno
družbi sv. Cirila in Metoda!

Književnost.

— „Ljubljanski Zvon“ prinaša v svoji osmi številki nekaj izbranih pesmij, mej katerimi nam sosebno ugajajo Zamejskega vizija „Propad Ogleja“, Gestričova globoko občutena „Balada o prepelici“ in Dolénjeva baladna pesem „Žál in kés“. Osmo poglavje Nejaz Nemcigrenovega „Abadona“ obseza retrospektivno zgodovino našega naroda, kakor jo pripoveduje učeni samotar, poslednji Slovenec, Slovogoj v svečani seji na Vélikem Triglavu: po naših mislih je to jedno izmed najlepših poglavij in bode brez dvojbe pri vseh čitateljih, ki se zanimljejo za sedanje naše razmerje, vzbudilo največjo pozornost. Pisatelj se namreč dotika mnogih vprašanj iz sedanje dôbe, političkih, verskih in književnih ter s perečim sarkazmom šiba mnoge nezdrave strani národnega našega življenja. — V „Pogubnem maliku svetá“ razklađa prof. dr. S. Subič, kakó so se na planetu Martu od ptičev naučili letanja, in opisuje veliko vajo najboljših zrakoplovcev. — Članek prof. M. Cilenška „Kakó se branijo rastline nepoklicanih gostov“ se odlikuje po izborni vsebinu in poljudnem zlogu, kakeršen sploh diči vse spise tega marljivega pisatelja in neumornega opazovalca rastlinskega sveta; takšnih razprav bi si že zeleli še mnogo! — Priljubljeni pripovedovalec Janko Kersnik slika v „Jari go spôdi“ stoletnico grobeljske fare; dejanje te povesti se razvija čimdalje živahneje in dobiva uprav dramatički značaj. — V nastopnem korenito pisanem poglavju o slovenskih in nemških čtankah na naših srednjih šolah razpravlja prof. V. Bežek vprašanje, kaj določujejo ministerske instrukcije o čtankah gledé na snov; nató objavlja prof. M. Valjavec dostavke k Wolfovemu slovarju, prof. L. P. pa točno oceno dr. Tertnikove razprave o jeziku Prešernovem. — V „Listku“ čitamo poleg drugih stvari nemški prevod štirih Prešernovih sonetov, ponatisnjениh iz časopisa „Oesterreichisch-Ungarische Revue“.

— „K metovalec“, ilustrovani gospodarski list s prilogom „Vrtnar“ ima v št. 14. tole vsebino: Vezanje sena; — Krmljenje žaganja; — Kako dolgo živé bučele; — Razmere gorenjskih kmetov okolo l. 1500; — Razne reči; — Vprašanja in odgovori; — Gospodarske novice; — Pošiljanje namiznega sadja; — Kako se podpre sadno drevje, kadar je polno sadja; — Kako zelenjad ohraniti čez zimo; — Apno pri vrtnarstvu; — Vrtnarske raznoterosti; — Uradne vesti c. kr. kmetijske družbe kranjske.

— „Vatrogasac“ prinaša v št. 15. sledečo vsebino: Neizpraznjujte u nevrieme svojih stanova; — Ustrojenje prostovoljnih gasilnih čet; — Marija; — Mjesec kolovoz; — Medjunarodni kongres Samitanaca u Beču; — Naši dopisi; — Svaštice.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 3. avgusta. Poslanec 4. Dunajskega okraja, Hauck, misli odložiti mandat, da zamore Schönerer kandidirati.

Dunaj 3. avgusta. Križarka „Cesarica Elizabeta“ dospela včeraj v Nagaski. Nadvojvoda Fran Ferdinand je zdrav.

Dunaj 3. avgusta. Avstro-ogerski poslanik v Teheranu, Rosty, nenadoma umrl.

Olomuc 3. avgusta. Tu se govori, da je neki bivši sluga napadel nadškofa Kohna, ki se mudi na svojem gradu pri Kromeriju, in ga nevarno ranil.

Kromeríž 3. avgusta. Govorica o napadu na nadškofa Kohna je do cela neosnovana in izmišljena.

Beligrad 3. avgusta. Skupščina je sinoči podaljšala preiskovalni komisiji dovoljeni rok do dne 11. avgusta.

Atene 3. avgusta. Otvoritev korintskega prekopa določena na dan 6. avgusta.

Rim 3. avgusta. Zaradi preteče kolere se je preložil medicinski kongres do aprila prihodnjega leta in isto tako higijenična razstava.

Berolin 3. avgusta. Pri strelnih vajah na oklopniči „Baden“ v Kielskem pristanu razpočila včeraj kartuša in ubila devet oseb, mej njimi dva častnika, ter ranila nevarno osemnajst mornarjev.

Buenos-Ayres 3. avgusta. Guverner provincije Santa Fé se je udal ustašem. Ti so napadli mesto La Plata.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

Bratje Sokoli!

Danes zvečer

„Jour-fixe“
v restavraciji „Pri Lloyd“
na sv. Petra cesti.
K obilni udeležbi Vas vabi odbor.

Zahvala.

Slavna kranjska hranilnica in prespoštovanovo kranjske obrtniske družbe podarila sta snujoči se „požarni brambi“ na Jesenicah prva znesek 150 gld., drugo pa znesek 50 gld. in jih ob jednem brizgalnični prednji voz, vreden 80 gld., brezplačno v rabo prepustilo. Za to velikodušno podporo dovoljuje si podpisani odbor v imenu občine Jeseniške občine p. n. korporacijama najtoplejšo javno zahvalo izreči.

(798) **Snovalni odbor.**

Loterjne srečke 2. avgusta.
V Brnu: 17. 22, 63, 90, 33.

Tujci:

2. avgusta.

Pri **Malléi**: Baron Pittel, Götz, Schaschinger, Gresselbauer, Faktor, Schmidt, Duldner, Fischer z Dunaja. — Dr. Poledne iz Pula. — Rosins, Klar, Mazzarelli z Trsta. — Pappler, Hartman, Lassnigg iz Grada. — Robiček iz Brna. — Casper iz Kočevja. — Lovšin iz Ribnica. — Dolenc iz Vipave.

Pri **Slonu**: Weiman, Weiss, Srpek, Rosner z Dunaja. — Henkl iz Pula. — Burman iz Budimpešte. — Aleš iz Trsta. — Berlič iz Beljaka. — Zeslavsky iz Maribora.

Pri **Južnem kolodvoru**: Sedej iz Idrije. — Konč iz Trsta. — Pirc iz Kočevja.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Močrina v mm.
š. avg.	7. zjutraj	737.9 mm.	13°0' C	sl. vzh.	obl.	
2. avg.	2. popol.	737.0 mm.	19°8' C	sl. vzh.	obl.	0.00 mm.
	9. zvečer	737.0 mm.	15°8' C	brezv.	d. jas.	

Srednja temperatura 16°2', za 8°6' pod normalom.

Izkaz avstro-ogerske banke

z dne 31. julija 1893.

Bankovec v prometu	455,402.000 gld.	(+ 8,787.000 gld.)
Zaklad v gotovini	279,452.000	(— 530.000 ")
Portfelj	167,080.000	(+ 4,470.000 ")
Lombard	22,256.000	(+ 952.000 ")
Davka prosta bankovna rezerva	26,237.000	(— 10,228.000 ")

Prejšnji teden

Dunajska borza		dné 3 avgusta t. l.
včeraj	—	danes
Papirna renta	gld. 97.20	gld. 97.15
Srebrna renta	" 96.75	" 96.70
Zlata renta	" 118.80	" 118.80
4% kronska renta	" 96.80	" 96.70
Akcije narodne banke	" 97.75	" 97.75
Kreditne akcije	337.25	337.25
London	" 125.05	" 125.05
Napol.	" 9.87 1/4	" 9.89
C. kr. cekinci	" 5.88	" 5.88
Nemške marke	" 61.10	" 61.10
Italijanske lire	" 45.40	" —
Papirnatи rubelj	" 1.28 1/4	" —

Dnē 2. avgusta t. l.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	147 gld.	50 kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	192	25
Ogerska zlata renta 4%	"	"
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	127	50
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	122	"
Kreditne srečke po 100 gld.	197	"
Rudolfove srečke po 10 gld.	23	30
Akcije anglo-avst. banke po 200 gld.	150	50
Tramway-držuš. velj. 170 gld. a. v.	254	"

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.

Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.

Ogerska zlata renta 4%

Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.

Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi

Kreditne srečke po 100 gld.

Rudolfove srečke po 10 gld.

Akcije anglo-avst. banke po 200 gld.

Tramway-držuš. velj. 170 gld. a. v.

Viktor Klinar naznanja v svojem in v imenu gospodične Ivanke Ketejeve ter istočasno ostalih sorodovinov imenu globočko užaljen pretično vest, da je njih iskreno ljubljena mati, ozirouma teta, gospa

Jera Klinar roj. Kotnikova
posestnica in imeteljica hotela

danesh v 2. dan avgusta ob 9/6. urij zvečer, večkrat prejemši sv. zakramente za umirajoče, po dolgem trpljenju, v 81. letu dobe svoje, blaženo v Gospodu zaspala.

Pogreb bude v petek v 4. dan avgusta ob 10. urij dopoludne iz hiše žalosti št. 42 v Mlinem na občinsko grobišče na Bledu.

Zadušne sv. maše služile se bodo v farni cerkvi na Bledu.

Draga rajnica budi priporočena v blag spomin in molitev.

Mlino, dnē 2. avgusta 1893.

Slovensko gledališče v Ljubljani.

Dramatično društvo

otvorí svojo

solo za drama

dné 16. avgusta t. l. ob 8. uri zvečer

v gledališki poskusni dvorani

ter opozarja vse one gospodične in gospode, kateri se želé udeleževati pouka, da se izvolijo javiti v gledališki pisarni od 1. do 3. ure popoludne od jutri 4. avgusta t. l. naprej.

Pouk je brezplačen!

V Ljubljani, dnē 3. avgusta 1893.

(797) **Odbor „Dramatičnega društva“.**

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. junija 1893.

Nastopno omenjeni prihajalni in odbajalni časi označeni so v srednjeevropskem času.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Ob 12. ur 05 minut po noči osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selzthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell am See, Inomost, Bregenz, Zürich, Genf, Pariz, Steyr, Linc, Budejvice, Plzen, Marijine vare, Eger, Franco vare, Karlove vare, Prago, Draždane, Dunaj via Amstetten.

Ob 7. ur 06 minut zjutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selzthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell am See, Dunaj via Amstetten.

Ob 11. ur 50 minut popoludne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selzthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell am See, Lend Gasteina, Ljubna, Beljaka, Celovec, Franzensfeste, Trbiža.

Ob